

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.X.37.863/2019/7.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Farkas Katalin
előadó bíró
. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Bélik Mihály ügyvéd

Az alperes: ... Megyei Kormányhivatal

Az alperes képviselője:

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
2.K.27.198/2018/14.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.198/2018/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2011. december 31. napjáig III. csoportos baleseti rokkantsági nyugdíjban részesült, amely a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) 33. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1-jétől rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal a 2013. május 7. napján kelt ... számú határozatával a ... Megyei Kormányhivatal Rehabilitációs Szakigazgatási Szerve 2012. december 1. napján kelt ... számú

határozatát, amellyel a felperes részére 2013. március 1. napjától 2016. február 29. napjáig rehabilitációs ellátást állapított meg 28.720 forint összegben helybenhagyta azzal, hogy a felperes egészségi állapota 55%-os mértékű, állapota alapján B1 minősítési csoportba tartozó megváltozott munkaképességű személy. A bíróság a 2015. július 7. napján kelt 14.M.137/2014/31. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a szakértő a felperes össz-szervezeti egészségkárosodását 53%-osnak, egészségi állapotát 47%-os mértékűnek értékelte, állapota alapján C1 minősítési csoportba sorolta, azonban a felperes az alperes határozatának meghozatala időpontjában kereső tevékenységet folytatott, amely kizárja az ellátásra jogosultak köréből. A bíróság 14.M.137/2014/31. számú ítéletét a Kúria az Mfv.III.10.642/2015/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal, hogy a megismételt eljárásban a felperesi kereset tárgyában, azaz kizárólag a felperes minősítési kategóriába tartozásáról kell döntenie. A bíróság a 14.M.212/2016/23. számú ítéletével a társadalombiztosítási szervek határozatait hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy a perben beszerzett szakértői szakvélemények szerint a felperes egészségi állapota 47%-os mértékű, C1 minősítési csoportba tartozó megváltozott munkaképességű személy 2012. szeptember 21-től, a rehabilitáció időtartama 36 hónap.

- [2] A megismételt eljárásban a ... Megyei Kormányhivatal ... Járási Hivatala a 2018. január 16. napján kelt ... számú határozatával 2013. március 1. napjától 2014. október 31. napjáig rehabilitációs ellátást állapított meg a felperes javára 60.430 forint összegben. A .. Megyei Kormányhivatal a 2018. január 16. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta azzal, hogy a rehabilitációs ellátás az elsőfokú határozattól eltérően 2013. március 1. napjától 2016. február 29-ig illeti meg a felperest. A másodfokú hatóság határozatát az Mmtv. 33. § (7) bekezdésére és 33/A. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontjára alapította. Kiemelte, hogy a felperes 2011. december 31-én III. csoportos baleseti rokkantsági nyugdíjban részesült, amely az Mmtv. 33. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1-jétől rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. A felperes 2013. január 1-től 2013. február 28-ig 179.250 forint - a korábban megállapított baleseti rokkantsági nyugdíj 2013. évi emeléssel növelt - összegben részesült ellátásban. A felülvizsgálatot követően a jogosultsági feltételek fennállása esetén az ellátást az erről szóló döntést követő harmadik hónap első napjától kell megállapítani. Amennyiben a 33. § (1) bekezdése alapján a rehabilitációs ellátásban részesülő személy felülvizsgálatát követően az ellátott rehabilitációs ellátásra jogosult, az ellátás összege megegyezik a döntés időpontjában érvényes közfoglalkoztatási bér (71.800 forint) 80%-ával, ha jogosult tartós foglalkozási rehabilitációt igényel.

Mindezek alapján a felperes 2013. március 1-jétől 2016. február 26-ig rehabilitációs ellátásra jogosult, melynek összege 60.430 forint. Az alperes utalt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 109. § (4) bekezdésére, továbbá hivatkozott arra, hogy 2012. január 1. napjától baleseti rokkantsági nyugdíj megállapítására nincs lehetőség, új ellátásként bevezetésre került a rokkantsági és a rehabilitációs ellátás, így a felperes ellátásának baleseti rokkantsági nyugdíjként történő folyósítására nincs lehetőség.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [3] A felperes a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését, valamint az üzemi balesetből ered az egészségkárosodása százalékos mértékének megállapítását kérte. Az előzmények ismertetését követően hivatkozott arra, hogy a társadalombiztosítási szervek nem vették figyelembe az Mmtv. 33. § (1) és (2) bekezdése rendelkezéseit. Hivatkozott a 2009. június 16. napján kelt ORSZI elsőfokú bizottságának véleményére, amely az üzemi balesetből származó össz-szervezeti és üzemi baleseti egészségkárosodási mértéket 35%-ban határozta meg. Kifogásolta, hogy a társadalombiztosítási szervek nem vették figyelembe, hogy az egészségi állapotában bekövetkezett károsodás üzemi balesetből ered. Álláspontja szerint az alperes eljárása az Alaptörvény Alapvetések B/1. rendelkezésébe és XIX. cikk 1. §-ába ütközik. Hivatkozott arra, hogy az Európai Bíróság a felperes esetével azonos tényállás mellett jogellenesnek minősítette az ellátás mértékének csökkentését. Az Mmtv. 33/A. § a) pontja alapján megállapított rehabilitációs pénzbeli ellátás jogsértő, állapotjavulás nélkül változtatta meg az alperes a felperes ellátásának az összegét. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott az Alkotmánybíróság V/507/2018. számú (21/2018. (XI.14.) AB) ügyben hozott határozatára.
- [4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartása mellett. Kiemelte, hogy a felperes a 2013. június 13. napján kelt kereseti kérelmében kizárólag egészségi állapota mértékét vitatta. A Kúria Mfv.III.10.642/2015/5. számú döntése értelmében a per tárgyát kizárólag a felperes B1 vagy C1 minősítési csoportba tartozása és egészségi állapotának az értékelése képezte a társadalombiztosítási határozatok meghozatala időpontjában. Az eljáró bíróság csak a társadalombiztosítási határozatokban foglalt indokokat vizsgálhatja, újabb indok nem képezheti a vizsgálódás tárgyát, a felperesnek nincs lehetősége a megismételt eljárásban újabb jogszerűségi kifogásokat felhozni, a megismételt eljárásban a hatóság kötve van a bíróság ítéletében foglaltakhoz. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott a Kfv.III.38.052/2015/6.; a KGD 2014.138.; KGD 2010.64.; BH 2009.31.; KGD 2013.194.; KGD 2010.166.

eseti döntésekre. Az alperes a bíróság utasításának megfelelően járt el, megállapította, hogy a felperes C1 minősítési csoportba tartozik, egészségi állapota 2012. augusztus 1. napjától véleményezhető. Az ellátást az elsőfokú határozat meghozatalakor (2012. december 1. napja) fennállt jogosultsági feltételek alapján, az elsőfokú határozat keltét követő harmadik hónap első napjától állapította meg. A hivatkozott eseti döntésekre figyelemmel a felperes jelen eljárásban újabb jogszerűségi kifogást nem terjeszthet elő, így nem vitathatja a megállapított ellátás összegét és nem kérheti az üzemi baleseti eredetű egészségkárosodási mérték meghatározását sem. Az Alkotmánybíróság 21/2018. (XI.14.) határozatában (továbbiakban: ABH) foglaltak a felperes vonatkozásában nem relevánsak, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 85. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján kell felülvizsgálni.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A bíróság a felperes keresetét elutasította. Az ítéletben részletesen ismertette az előzményeket, a korábbi társadalombiztosítási határozatokat és bírósági ítéleteket, a Kúria végzését, a felperes keresetét és az alperes védiratát. A bíróság mindenekelőtt tényként rögzítette, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a felperes által sérelmezett közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A Kp. 97. § (4) bekezdésének megfelelően (hasonlóan a Ket. 109. § (4) bekezdéséhez) a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása is köti a megismételt eljárásban az eljáró közigazgatási szervet. A perbeli esetben az alperes a felperes által keresettel támadott határozatát a bíróság 14.M.212/2016/23. számú ítélete alapján megismételt eljárásban hozta, mely eljárás kereteit az ítélet rendelkező része és indokolása határozta meg. A bíróság hivatkozott több kúriai eseti döntésre, amelyek szerint a megismételt eljárásban hozott közigazgatási határozat bíróság általi perbeli vizsgálata csak arra irányulhat, hogy a hatóság eljárása megfelelt-e a korábbi bírósági ítéletnek. A társadalombiztosítási szervek határozatai a 14.M.212/2016/23. számú ítéletben foglaltaknak megfelelnek, határozataikat az ítéletben megállapított egészségi állapotra alapították és az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja szerinti mértékű rehabilitációs ellátást állapítottak meg.
- [6] A bíróság eseti döntésekkel is alátámasztotta, az alperes védiratában foglaltakkal egyezően állapította meg, hogy a megismételt eljárásban a közigazgatási határozattal szemben újabb jogszerűségi kifogások nem hozhatók fel. A felperes a korábbi perben kizárólag az egészségi állapotának mértékét vitatta, az ellátás összecszerűségére vonatkozó kifogása nem volt, nem

hivatkozott az alperesi határozatok Alaptörvénybe vagy Európai Bírósági ítéletbe ütközésére, ezért a bíróság a felperes ezen kifogásait jelen perben nem vizsgálhatta. A korábbi perben eljáró bíróság kizárólag a kereseti kérelem keretei között vizsgálhatta felül az alperesi határozat törvényességét, amely vonatkozásban jogerős ítélet született a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: régi Pp.) 229. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogerővel (res iudicataval). Ebből pedig az következik, hogy amely kérdésekben a bíróság az alperesi határozatok jogszabályba ütközését nem állapította meg, úgy azok már nem támadhatóak, ezért ezeknek a kérdéseknek a tekintetében az alperesi határozat jogszerűnek minősül.

- [7] A hatóságnak sem a felperes korábbi III. csoportos baleseti rokkantsági nyugdíja, sem az annak megfelelő összegű rehabilitációs ellátása folyósításáról nem kellett rendelkeznie, mivel a baleseti rokkantsági nyugdíj helyébe 2012. január 1-jétől az azzal azonos összegű rehabilitációs ellátás lépett [Mmtv. 33. § (1) bekezdés], mely ellátást kizárólag az ellátásban részesülő felülvizsgálatáig kellett folyósítani [Mmtv. 33. § (3) bekezdés c) pont]. A felperes egészségi állapotának a felülvizsgálatára sor került, ezért a rehabilitációs ellátásának összegét, mivel a felperes tartós foglalkozási rehabilitációt igényel az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés b) pont bb) alpont figyelembevételével kellett megállapítani. Az elsőfokú hatóság 2012. december 1. napján hozta meg határozatát, így a hatósági döntést követő harmadik hónap első napjától, azaz 2013. március 1. napjától kellett azt megállapítani [Mmtv. 33. § (7) bekezdés].
- [8] A bíróság kiemelte, hogy az alperes a felperes fellebbezését elbírált, indokait részletesen kifejtette. A felperes által hivatkozott ABH az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjára vonatkozik, így a felperes ügyének elbírálása szempontjából nem releváns. A felperes rehabilitációs ellátása az Mmtv. 33/A. § b) pont bb) alpontja alkalmazása miatt csökkent. Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a bíróság nem hozott határozatot az egészségi állapota mértékére és a minősítési csoportjára, amennyiben a felperes a korábbi ítéletben megállapított egészségi állapot mértékével nem értett egyet lehetősége lett volna felülvizsgálati kérelmet benyújtania a Kúria felé, mely lehetőséggel nem élt. A felperes a korábbi eljárásban nem kifogásolta, hogy állapotjavulás nélkül változtatták meg az ellátása összegét, ezért jelen eljárásban - a fentebb kifejtettek szerint - erre már nem hivatkozhat. A bíróság „megjegyezte”, hogy „az Alaptörvény 2012. január 1-től hatályos és az európai jogot érintően sem volt olyan körülmény”, ami akadályozta volna a felperest érvei előterjesztésében.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet

hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítéletnek a társadalombiztosítási szervek határozataira is kiterjedő hatályon kívül helyezését és „a közigazgatási szerv” új eljárásra kötelezését kérte. Részletesen ismertette a bíróság által megállapított tényállást, az előzményi (közigazgatási és bírósági) határozatokat, a felperes kereseti kérelmét és a védiratot, majd a jogerős ítéletet. A felperes érvelése szerint már a korábbi keresetlevelében is vitatta az egészségi állapota mértékét, valamint azt, hogy az egészségi állapotában javulás következett volna be. A bíróság az 1.M.212/2016/23. számú (helyesen:14.M.) ítéletében megállapította a felperes egészségi állapotának a mértékét, a jelen per tárgya kizárólag a felperes egészségi állapota mértékének a tisztázása volt, a felperes „kizárólag ezt peresíthette”. A felperes már a 2018. február 5-én benyújtott fellebbezésében kifogásolta, hogy 2012. január 1. után nem folyósították részére a 189.000 forintos ellátást és kérte, hogy „ne baleseti ellátást folyósítsanak részére”.

- [10] A bíróság a Pp. 341. § (1) bekezdése megsértésével nem döntött valamennyi kereseti kérelméről, és döntése az Ákr. 81. § (1) bekezdése tartalmi előírásainak sem felel meg. „Jogszabálysértésként” hivatkozott az Alaptörvény XIX. cikkére és az Alapvetések B/1. pontjára, az Mmtv. 33. § (1) bekezdése alkalmazásának mellőzésére, valamint „az ítélt dolog fogalmának megalapozottan történő alkalmazására”. Álláspontja szerint az ABH a bíróság érvelésével szemben ügyében alkalmazandó lett volna. Hivatkozott arra, hogy „a felperesnek a munkaképességének megállapítása és az ellátás konkrét mértékének megállapítása után nyílik csak meg a lehetősége, hogy vitassa az ellátás mértékére vonatkozó szabályokat. 2013-ban a felperesnek nem lehetett tudomása az ABH-ról sem.” A bíróság „jogszabályba” ütközően állapította meg, hogy a felperes ellátása az Mmtv. 33/A. § b) pont bb) alpontja alapján került meghatározásra, ezért nem lehet az ABH-t figyelembe venni.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte jogszabálysértés hiányában. Érvelése szerint az alperes a 14.M.212/2016/23. számú ítéletben foglaltaknak maradéktalanul eleget tett (Kfv.III.38.052/2015/6., a KGD 2014.138., KGD 2010.64., BH 2009.31., KGD 2013.194., KGD 2010.166.). Amennyiben a közigazgatási határozatot a bíróság felülvizsgálta, az ítéleti res iudicataból következően a megismételt eljárásban a hatóság kötve van az ítéletben foglaltakhoz. A megismételt közigazgatási eljárás jogszerűsége kizárólag a jogerős ítélet iránymutatásának való megfelelés alapján bírálható el. Az alperes a 14.M.212/2016/23. számú ítélet indokolásában foglaltaknak megfelelően eljárva állapította meg, hogy felperes a 2012. augusztus 1. napjától kezdődően fennálló egészségi állapota alapján C1 minősítési csoportba tartozik. Az ellátásra a felperes az elsőfokú határozat meghozatalakor, azaz

2012. december 1. napján fennállt jogosultsági feltételek alapján az elsőfokú határozat keltét követő harmadik hónap első napjától vált jogosulttá [Mmtv. 33. § (7) bekezdés]. A felperes a megelőző eljárásban benyújtott kereseti kérelmében kizárólag az egészségi állapotának a százalékos mértékét vitatta, a megállapított ellátás összegét nem; a jelen perben megjelölt jogszerűségi kifogások a 2013. június 13. napján kelt kereseti kérelemben nem szerepeltek, így a jelen perben sem voltak vizsgálhatóak (KGD 2013.194.). A felperes nem jelölte meg, hogy az alperes eljárása miért nem felelt meg a 14.M.212/2016/23. számú ítéletben foglaltaknak. A bíróság – felperes előadásával szemben – állást foglalt az ellátás összegszerűsége és az Mmtv. 33. §-ának alkalmazhatósága kérdésében.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [13] A Kúria a jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [Kp. 115. § (2) bekezdése, 108. § (1) bekezdése].
- [14] A bíróság a 14.M.212/2016/23. számú ítélete indokolásában rögzítette a felperes egészségi állapotának mértékét (47%), mely állapota alapján C1 minősítési csoportba tartozik 2012. szeptember 21. napjától. Az új közigazgatási eljárásban a társadalombiztosítási szervek a bíróság jogerős ítélete alapján eljárva C1 minősítési kategóriába tartozása okán a felperes részére 36 hónapra havi 60.430 forint rehabilitációs pénzbeli ellátást állapítottak meg. Az ellátás az elsőfokú határozat meghozatala napját (2012. december 1.) követő harmadik hónap első napjától, azaz 2013. március 1. napjától került megállapításra [Mmtv. 33. § (7) bekezdés].
- [15] A felperes a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését azért kérte, mert a társadalombiztosítási szervek nem vették figyelembe az üzemi balesetből eredő egészségkárosodását, az Mmtv. 33. § (1)-(2) bekezdéseit, 33/A. § (1) bekezdés a) pontját és az ABH-t, így állapotjavulás nélkül csökkentették az ellátása összegét.
- [16] A bíróság helytállóan állapította meg, hogy a megismételt eljárás idején hatályos Ket. 109. § (4) bekezdése értelmében a hatóságot a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben hozott jogerős ítélet indokolása is köti, a megismételt eljárásban a döntéshozatal során köteles annak megfelelően eljárni. A bíróság a korábbi jogerős ítéletben csupán a felperes egészségi állapotának mértékét és a minősítési kategóriába tartozását, valamint ezek kezdő időpontját határozta meg, így csupán ezek vonatkozásában kellett az alperesnek a Ket. 109. § (4) bekezdése szerint eljárni.
- [17] Mind az alperes, mind a bíróság tévedett, amikor az anyagi jogerőre hivatkozással kizárták az ellátás összegének jogszerűsége vitatásának lehetőségét a megismételt eljárásban. Az alperes a C1

minősítési kategóriához tartozó ellátás összegéről még nem döntött - a 2012. december 1-jén és a 2013. május 7-én kelt határozatait a felperest B1 minősítési csoportba sorolták és ehhez igazodóan állapították meg az ellátás összegét - így az új eljárásban, az új minősítési kategóriába sorolás és az ahhoz tartozóan megállapított ellátás miatt a felperesnek lehetősége volt az ellátás összegét vitatni. A Kúria azonban a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között eljárva az ellátás összegének helyességét a következők miatt nem vizsgálta.

- [18] A Kp. 86. §-a értelmében az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni. A Kp. fenntartotta a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, kiegészítve a kérelem kimerítése, azaz valamennyi kereseti kérelemről való döntéshozatal kötelezettségének rögzítésével. A Kp. 85. § (1) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja. A közigazgatási perben a keresetet, így a közigazgatási döntés felülvizsgálatának korlátait a Kp. 39. § (1) bekezdésében és 43. § (1) bekezdésében meghatározott időn belül előterjesztett kereset szabja meg. Az LB 2/2011. (V. 9.) KK véleménye továbbra is irányadó. Eszerint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A felperes által megjelölt jogszabálysértés szabja meg a bíróság számára azokat a korlátokat, amelyek között a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálhatja. Az ítéleti döntés módját, irányát a bíróság határozza meg.
- [19] A felperes felülvizsgálati kérelmében állította, hogy a bíróság nem döntött valamennyi kereseti kérelmről a Pp. 341. § (1) bekezdése megsértésével és a „döntés” nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésének sem. A felperes nem jelölte meg, hogy mely kereseti kérelmei maradtak elbírálatlanul, azonban megállapítható volt, hogy a felperes kérelme a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezésére irányult. A bíróság a határozatok jogszerűségéről döntött, a felperes azon előadásai (üzemi balesetből eredő egészségkárosodás értékelésének elmaradása, ABH figyelmen kívül hagyása stb.) csak a kereseti kérelem megalapozottságának alátámasztására szolgáltak, de nem önálló kereseti kérelmek, így azokra az ítélet rendelkező részében nem is kellett kitérni, az indokolás pedig reagált ezekre a felperesi előadásokra is.
- [20] Az Ákr. 81. § (1) bekezdése a közigazgatási szervek által hozott határozatok tartalmi elemeit határozza meg. A Kúria előtt a felülvizsgálati eljárásban nem az Ákr. 81. § (1) bekezdése, hanem a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdése által meghatározott, az ítélet tartalmi elemeire vonatkozó jogszabálysértésre lehetett volna legfeljebb hivatkozni, amely lehetőséggel azonban a felperes nem élt.
- [21] A felperes a megsértett jogszabályhelyként az Alaptörvény Alapvetések B/1. rendelkezését és a XIX. cikk 1. §-át megjelölte,

azonban a jogszabálysértést nem írta körül. A Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 100. § (2) bekezdése és 37. § (1) bekezdése értelmezésénél továbbra is irányadó a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott követelmények tekintetében, hogy a rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelmében pontosan jelölje meg azt a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szabad szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. A felülvizsgálati kérelem előbbiekben vizsgált tartalmi elemeinek jelentősége abban jelölhető meg, hogy ezek jelenítik meg a félnek a rendkívüli perorvoslati eljárás keretében orvosolni kért jogsérelmeit. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a Kúria nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemei meghatározzák a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit is.

- [22] A felperes a jogszabályhelyeket ugyan - még ha tévesen is - megjelölte, de a jogsértések körülírását elmulasztotta, ezért a fentebb kifejtettekre tekintettel a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy a felperes kifogásait érdemében vizsgálja.
- [23] A felperes téves hivatkozásával szemben a társadalombiztosítási szervek határozataikban a felperes igénye elbírálásához releváns, Mmtv. 33. § (1), (7) bekezdéseire hivatkoztak és a jogszabályhelyek alkalmazásának indokát adták. A bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a ABH a felperes ellátása összegének meghatározására nem vonatkoztatható, mivel a felperes rehabilitációs ellátását az alperes az Mmtv. 33/A. § b) pont bb) alpontjára és nem az a) alpontjára alapítottan állapította meg. Az Mmtv. 33/A. § a) pontja a felperes ellátására nem is volt alkalmazható, mivel az a rokkantsági ellátás összegének megállapítására vonatkozik, a felperes pedig rehabilitációs pénzbeli ellátásban részesült, amelyre vonatkozó szabályokat a b) pont tartós foglalkoztatási rehabilitációt igényel kitétele miatt a bb) alpont volt alkalmazandó, amelyre vonatkozó szabályként a 33/A. § b) pont - tartós foglalkoztatási rehabilitációt igényel kitétel miatt - bb) alpontja volt alkalmazandó.
- [24] Az Mmtv. a rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék és átmeneti járadék ellátások megszüntetésével új, egységes ellátásként vezette be a megváltozott munkaképességű személyek (rehabilitációs és rokkantsági) ellátásait. Az Mmtv. 30. § (1) bekezdése előírta, hogy 2012. január 1-jétől rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági

nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék és átmeneti járadék nem állapítható meg. Ez azt jelentette, hogy 2012. január 1-jétől a felsorolt ellátások megállapítására vonatkozó döntést nem lehetett meghozni. Helytállóan állapította meg a bíróság, hogy 2012. január 1-től egyebek mellett baleseti rokkantsági nyugdíj megállapítására és folyósítására nem volt lehetőség, az Mmtv. alapján megállapítható ellátások alapjául szolgáló egészségi állapot (egészségkárosodás) százalékos mértéke meghatározásánál az üzemi baleseti eredetű egészségkárosodást nem lehetett figyelembe venni.

- [25] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet - indokolásbeli módosítással - a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartja.

A döntés elvi tartalma

- [26] Amennyiben a bíróság a korábbi jogerős ítéletben csupán a felperes egészségi állapotának mértékét, a minősítési kategóriába tartozását, valamint ezek kezdő időpontját határozta meg a megismételt eljárásban az új ellátáshoz kapcsolódó ellátási összeg vitatására - res iudicata hiányában - a felperesnek lehetősége van.

Záró rész

- [27] A Kúria a felülvizsgálati perköltség viseléséről a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 4. §-a és kiállított perköltség felszámítás alapján, a le nem rótt felülvizsgálati eljárás illetékéről az Mmtv. 14. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [28] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Kp. 115. § (2) bekezdés, 114. § (1) bekezdés].

Budapest, 2019. november 4.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő